

FOAIE PAROHIALĂ

13 - 26 aprilie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Osana!
Binecuvântat să fie
cel
ce vine întru numele
Domnului!

Tuturor celor care azi își
sărbătoresc ziua
numelui,

LA MULȚIANI!

MARȚI:

Liturgia Înaintesfințitelor, **ora 8.00;**
Denia Mirelui, **ora 19.00.**

JOI:

Vecernia cu Lit. Sf. Vasile cel Mare, **ora 8.00;**
Utrenia și Denia celor 12 Evanghelii, **ora 19.00.**

VINERI: ZI ALITURGICĂ

Denia Prohodului Domnului, **ora 19.00.**

SÂMBĂTĂ:

Vecernia cu Lit. Sf. Vasile cel Mare, **ora 8.00;**
Utrenia Învierii Domnului, ora 24.00
(sfințirea cașului, ouălor și cărnurilor).

DUMINICĂ, ZIUA DE PAȘTI:

Sfânta Liturghie, **ora 11.00**
(sfințirea cașului, ouălor și cărnurilor);
Vecernie: „A doua Înviere”, **ora 17.00**
Citirea Evangheliei în diferite limbi.

LUNI, A DOUA ZI DE PAȘTI:

Sfânta Liturghie, **ora 11.00.**

MARȚI, A TREIA ZI DE PAȘTI:

Sfânta Liturghie, **ora 11.00.**

MIERCURI, Sărbătoare Sf. Gheorghe:

Sfânta Liturghie, **ora 11.00.**

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Călin Roșu, Emilia Dribărean, Ioana-Gabriela Muntean, Victoria Pop, Ofelia Igna, Adriana Scurt, Ioan Tătar, Viorica Pogăceanu, Alexandru, Dragoș și Mara Ujoc, Corina Băcioiu, Delia-Maria Radu și Adela Popa Ghițulescu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Ceea ce nici un foc nu poate mistui

Mare parte a vieții ne-o petrecem la fel ca ucenicii Mântuitorului, ce se pregătesc să intre în Ierusalim precum niște cuceritori. Văd partea frumoasă a lucrurilor și aud doar ceea ce merge în acest sens. Ce e mai mult decât atât, legat de suferința, de durere, de cruce, aud însă le intră pe o ureche și le iese pe cealaltă. Cam așa ne petrecem și noi viața de multe ori. Există însă și momente de cumpănă, când ne întoarcem înspre Isus și nu-l mai vedem intrând în Ierusalim aclamat de toți, ci îl întrezărim în agonie în Grădina Ghețimani, legat, bătut, încununat cu spini, răstignit pe Cruce. Este același Isus și aceiași suntem și noi chiar și atunci când suntem atinși într-un fel sau altul de umbra morții. Există clipe în care parcă o nouă realitate se deschide, o realitate pe care nu am văzut-o deși era în fața noastră, o cruce care nu mai e în mintea noastră sau în iconițe, ci în inima noastră. O încercare personală, un membru al familiei care suferă, o catedrală în flăcări, sunt tot atâtea momente în care suntem chemați să depășim superficialitatea vieții și să aruncăm o privire dincolo de cortina timpului. Nu glorie sau suferință, ci glorie și suferință; nu Cruce sau Înviere, ci Cruce și Înviere; nu moarte sau viață, ci viață dincolo de moarte. Evanghelia de astăzi ne ajută în acest sens punând împreună două momente: cel al ungerii din Betania, care este împreună ungere regală și ungere spre îngropare și cel al intrării în Ierusalim care este intrare triumfală a adevăratului Împărat, dar și începutul Patimilor. La fel este și în viața noastră, însă chiar dacă știm lucrurile din punct de vedere teoretic, până când aripa suferinței nu ne atinge, rămânem în compania fiilor lui Zebedeu care încearcă să-și rezerve locuri de cinste. Fratele Mihai din Prilog spunea: „dacă oamenii ar știi cât de prețioasă este suferința, și-ar fura-o unii altora” și chiar dacă sensul profund al cuvintelor ne scapă printre degete, nu putem să nu întrevădem sensul Crucii care marchează existența noastră de creștini de când ne naștem prin botez și până trecem la Viața cea adevărată și care dincolo de a semnifica suferința, este singurul și adevăratul semn de mântuire.

Scriptura ne avertizează că totul va fi lămurit, verificat, purificat prin foc: tot ceea ce suntem, tot ceea ce avem, tot ceea ce am făcut. Vă amintiți, poate, imaginea care a rămas vie în inimile noastre după incendiul de la Notre-Dame din Paris: o cruce mare, scaldată în lumina Cerului, în mijlocul ruinelor; coroana de spini a Mântuitorului, salvată; statuia Maicii Sfinte, neatinsă. Ar merita să medităm la aceste lucruri când ne gândim la viața noastră și să facem în așa fel încât Maica Sfântă să fie într-adevar Notre Dame a existenței noastre, Crucea să ne fie lumină pe cale, sfinții, însoțitori și ocrotitori. Dacă aceștia vor fi stâlpii ce susțin catedrala sufletului nostru, putem fi siguri că nu există incendiu capabil să ne dărâme.

PS Claudiu
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla